

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Ursache Petru,

judcători – Timofti Vladimir și Nicolaev Ghenadie,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 10 iulie 2012 în cauza penală privindu-l pe

Eremia Dumitru Gheorghe, născut la 24 ianuarie 1969, originar și domiciliat în s. Manta, r-ul Cahul.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 16.02.2009 – 19.04.2010 (prima instanță)
2. 29.06.2010 – 10.07.2012 (instanța de apel)
3. 28.05.2013 – 03.07.2013 (instanța de recurs ordinar)

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 19 aprilie 2010, Eremia Dumitru a fost achitat de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Eremia Dumitru a fost pus sub învinuire pentru faptul că, la 03 octombrie 2008, aproximativ la orele 08³⁰, conducînd automobilul de model „Opel Vectra”, cu n/î CH AO 386, pe traseul R – 34, deplasîndu-se spre or. Cahul din direcția s. Crihana Veche, r-nul Cahul, în regiunea SA „Cereale-Cahul”, încalcînd prevederile art. 45 alin. (1), (2), 47 alin. (1) Regulamentului Circulației Rutiere și ca rezultat a tamponat semiremorca de model „Krone”, cu n/î CH AB 299, tractată de autocamionul de model MAN 19422 LS, cu n/î CH AT 043, cauzîndu-i părții vătămate Eremia Angela, care se afla în calitate de pasager pe bancheta din față a automobilului condus de el, leziuni corporale grave periculoase pentru viață manifestate prin fractura oaselor craniului, umărului drept și plăgi pe față.

Aceste acțiuni, de către organul de urmărire penală, au fost calificate ca încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persona care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale, infracțiune prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel de către procuror care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Eremia Dumitru să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, invocînd că instanța a expus declarativ declarațiile martorilor, nu a relatat toate circumstanțele declarate de către martori, astfel instanța nu a coroborat probele

prezentate de procuror în ședința de judecată în sensul stabilirii adevărului și tragerii la răspundere a inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 10 iulie 2012, apelul procurorului a fost respins ca nefondat și menținută sentința de achitare a primei instanțe.

5. Decizia nominalizată este contestată cu recurs ordinar de către procuror în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând că:

- hotărîrea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor probelor din dosar;
- instanțele de judecată incorect l-au achitat pe Eremia Dumitru, din motivul că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, deoarece este evidentă legătura de cauzalitate dintre încălcarea lui Eremia Dumitru a regulilor de circulație rutieră și consecințele survenite;
- faptul că părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale medii, nu servește temei pentru achitarea inculpatului, odată ce leziunile respective se încadrează în componența de infracțiune prevăzută de alin. (1) art. 264 Cod penal;
- în cazul achitării inculpatului din motivul că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, procurorul nu poate să ceară să i se restituie dosarul penal pentru a identifica făptuitorul infracțiunii și în speța dată rămîne nesoluționată chestiunea privind cauzarea leziunilor corporale părții vătămate;
- motivarea soluției adoptate de către instanța de apel contrazice dispozitivul hotărîrii și acesta este expus neclar, deoarece din decizie rezultă că instanța a făcut două concluzii contradictorii: achitarea din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii și că fapta nu a fost comisă de către inculpat.

6. Verificînd argumentele recursului ordinar declarat în raport cu actele cauzei, Colegiului penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Drept temei pentru recurs procurorul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar.

Aceste temeiuri, însă, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Ambele instanțe judecătorești au examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, și au apreciat corect probele administrate, constatînd că învinuirea n-a prezentat probe incontestabile de acuzare a lui Eremia Dumitru în cele incriminate și astfel, corect au concluzionat, că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, puse la dispoziție instanțelor judecătorești ierarhic inferioare, nu dau temei la o stabilire sigură a vinovăției lui Eremia Dumitru în săvîrșirea infracțiunii incriminate.

În acest sens, instanțele de judecată corect au concluzionat, că Eremia Dumitru deplasîndu-se pe drumul principal și observînd obstacolul apărut – conducătorul camionului de model MAN 19422 LS, care contrar prevederilor Regulamentului

Circulației Rutiere a manevrat de pe drum secundar pe drum cu prioritate, fără a ceda trecerea autovehiculelor de pe acest drum, practic închizînd cu vehiculul lung acest drum pentru trafic, a frînat, însă nu a putut evita impactul. Mai mult, potrivit martorului Ghețivu Vasile, rezultă că el se deplasa cu viteză regulamentară în urma automobilului condus de Eremia Dumitru și numai din întîmplare, n-a tamponat camionul de model MAN 19422 LS (f.d. 218) – fapt care confirmă că viteza depășită cu care se deplasa autovehiculul condus de Eremia Dumitru nu este cauza directă a tamponării autovehiculelor.

Lipsa legăturii cauzale dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile semnifică lipsa temeiului de aplicare a răspunderii în baza art. 264 Cod penal.

Legătura causală este prezentă dacă:

- încălcarea regulilor de securitate a circulației a precedat producerea urmărilor prejudiciabile;

- încălcarea respectivă a fost cauza producerii urmărilor prejudiciabile;

- încălcarea regulilor de securitate a circulației a creat un pericol real de producere a urmărilor prejudiciabile;

- încălcarea respectivă a transformat posibilitatea producerii urmărilor prejudiciabile în realitate.

Conducătorului mijlocului de transport, care nu a încălcat nici o regulă de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, nu i se poate imputa nepreîntîmpinarea consecințelor situației de accident, care a fost provocat de fapta altor participanți la trafic. Dacă calculul persoanei este întemeiat, însă circumstanțe neprevăzute sau neexecutarea obligațiilor de către alte persoane au condiționat aceste consecințe, atunci nici ele, nici faptele care le-au provocat, nu-i pot fi imputate.

Astfel, instanțele de judecată corect au conchis că învinuirea adusă lui Eremia Dumitru nu este bazată pe probe directe ce ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, cînd toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului. În acest aspect, instanțele de judecată de fond și apel corect au concluzionat, că fapta lui Eremia Dumitru nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, deoarece nu viteza cu care se deplasa inculpatul a dus la tamponarea camionul de model MAN 19422 LS și cauzarea vătămărilor corporale medii ale părții vătămate Eremia Angela.

Mai mult ca atît, potrivit art. 24 alin. (3), (4) Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesual-penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în proces își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe, ori persoane, iar instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Astfel, se relevă că instanța de apel, respectînd principiul contradictorialității, a asigurat posibilitatea reală părții acuzării să prezinte anumite probe în susținerea

învinuirii aduse lui Eremia Dumitru, care a fost achitat de către prima instanță, ceea ce acuzatorul de stat nu a făcut.

Din recursul declarat de către procuror se subînțelege că acuzarea ar fi fost de acord cu achitarea inculpatului, însă nu din motivul invocat de către instanțele de judecată, ci din motivul că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat, motiv care ar permite, în temeiul art. 390 alin. (2) Cod de procedură penală, la cererea procurorului, restituirea dosarului penal și reluarea urmăririi penale în vedere identificării făptuitorului infracțiunii.

Acest argument, însă, nu poate fi acceptat de către instanța de recurs, odată ce sentința de achitare, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii (latura obiectivă) este una legală și întemeiată, iar procurorului această hotărâre nu-i interzice de a stabili persoana care a comis vreo infracțiune, mai ales ținând seama de art. 22 Cod de procedură penală, care concret indică cine nu poate fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori.

În această ordine de idei, Colegiul penal, enunță că temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură, nu și-au găsit confirmarea în recursul declarat de procuror și acesta urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 10 iulie 2012 în cauza penală privindu-l pe **Eremia Dumitru Gheorghe**, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 iulie 2013.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie